

Grændser med Hensyn til de pecuniære Op-offreller fra Statens Side være sikkert paa at kunne faae en Bane fra Ringsled eller en anden passende Station til Bornholm (Stemmer: Vordingborg!). Rigtigt, Vordingborg — dette Bornholm staaer mig saa meget i Hovedet paa Grund af al den Uretfærdighed, man vil have sat igjennem derovre. — Jeg troer, at den ærebe Minister ikke har Ret i at afvise denne simple og sunde Tanke, da dens Udførelse dog vilde være et godt Skridt i den Retning, hvori hans Forhaabninger gaae. Hans Haab ligger i Lolland-Falster, men den nuværende tamme Virkelighed ligger paa Sjælland. Tag nu dette, derom vil jeg bede den høitærebe Minister; jeg vil bede ham om at sætte sig ind i, at han her staaer ved Enden af Banen; have vi saa ikke gjort et godt Skridt paa Veien til det Andet, som ønskes? Naar vi da have seet, at denne Bane til Vordingborg ikke koster os Noget, idet Renten indvindes ved Driften, saa vilde vi tage os af Lolland-Falster og de fede Egne, der ere der. Jeg troer, at vi maae komme dertil, men paa hvilken Maade, er ikke let at afgjøre. Antage vi Forslaget, som det foreligger, i Forbindelse med flere af de forskjellige Endringsforslag, da antage vi efter min Formening for Meget; forkaste vi Forslaget, som det foreligger, da forkaste vi Meget for meget, og det netop fordi Ministeren har udtalt sig, som han har. Dersom den ærebe Minister i Modsetning til, hvad han sagde, havde sagt: Forslaget, som det er, og som det er behandlet til Dato, uden at jeg kjender det nøiere, uden at Finanzministeren har havt Leilighed til at sætte sig ind i det, kan jeg ikke gaae ind paa, men derimod beler jeg ganske den Betragtningmaade, at, naar det Krønkeste Project ikke kan blive sat i Værk, saa vil jeg — og jeg vil gjøre det før den Tid, saasnart det skal være — underhandle med det sjællandske Jernbaneselskab paa Grundlag af en Forgrening fra Ringsled til Vordingborg. Saa vare vi meget bedre farne, thi saa kunde vi tage en Deel af dette Forslag og forkaste Noget af det nu ved 2den Behandling, Næsten kunde jove ind førend 3die Behandling og igjen vaagne op paa rette Maade ved en Forhandling mellem Ministeren og det sjæl-

landske Jernbaneselskab. Naar nu den ærebe Minister troer, at Forhandlingen med det sjællandske Jernbaneselskab om denne Sag skulde træde hindrende i Veien for denne Comet, dette store Driftselskab med den lange Hale, saa tager han feil. So mere vi gaae frem paa denne simple og naturlige Maade, desto mere blive de, der have denne Slags Planer, nødte til at blive og bevæge sig i den Sphære, hvor de kunne bevæge sig, og ikke friste Ministerens Indbildningskraft. Det er for mig aldeles klart, at den ærebe Minister har saa stor Midsjærlighed for Statens Vel igjennem Jernbaner, at de Folk, der bringe de meest vigtigaende Planer, faae hans Øren meest aabnede, hvorimod det, som vi her i Thinget maae ansee for den høieste moralske Egenstabs hos en Indenrigsminister, er, at han i alle den Slags Sager er halvt døv. Naar der kommer Folk med Projecter til Indenrigsministeren, saa skal han, om han kan, strax jage dem paa Døren, han faaer dem nok igjen, thi de gaae ind af Binduerne.

Jeg holder som sagt ikke med Minoriteten i, at den vil beholde den Jernbane, som gaaer ned til Havnen, og jeg holder heller ikke med den Majoritet, der vil beholde den anden Bane, altsaa kommer jeg i en vis Forlegenhed. Jeg kunde komme til at holde med Minoriteten i det andet Capitel, ikke at beholde den anden Bane, naar jeg som sagt ikke derved forkastede den hele Tanke, der efter min Mening er saa simpel og sund, nemlig at forhandle med det nuværende sjællandske Jernbaneselskab om en saadan Bane. Jeg vil gaae et Skridt videre og sige, at, forsaavidt der var Tanke om at faae Jernbanerne til at gaae samlede i Danmark, saa skulde man nu lade det sjællandske Jernbaneselskab faae sin Bane paa Sjælland og gruble over sine egne Interesser med Hensyn til de andre; thi det var en sund Tanke, om det netop var dette Selskab, som kunde gribe ind paa en forstandig Maade og komme til ogsaa at drive de øvrige Baner. Det, at der skal komme En fra Skjerne, som griber det Hele paa eengang og sætter det i en storartet Bevægelse, kan let komme til kun at bringe en storartet Forvirring. Dersom altsaa den ærebe Minister vil frelse os ud af den Nød,